

zavrne; prizivu zasebnega obtožitelja zaradi odmere preizkne kazni pa se ugotovi in se kazni zviša od 50 na 80 kron v slučaju neiztrljivosti pa v osemdnevni zapor. Vse pravne stroške mora plačati obtoženec.

V sodbenih razlogih je predsednik višjega deželnega sodišča svetnik pl. Garzarolli predvsem povdarjal, da se je obtoženec ponudil dokaz resnice popolnoma ponesrečil. Ko bi se obtoženec le na članek v „Untersteierische Volks-Zeitung“ skliceval, bi se moral krivim spoznati prestopka zoper varnost časti. Članek takega časopisa ni sposoben, da utemelji opravičeno mnenje, da je to tudi res, kar je v časopisu zabeleženo. Zato se je obtoženec priziv zavrnil.

Dokazano pa je nasproti, da je obtoženec predkazen zaradi razžaljenja časti vedoma zamočil in zategadelj se je moralo kazni zvišati od 50 na 80 kron.

Vsi pošteno misleči ljudje, naj pripadajo kateremu koli političnemu mišljenju, se te sodbe veselijo; kajti pošteno in opravičeno kritiko sivskdorad pripušča; v tem pa so vsi pošteniljudje istega mnenja in prepričanja, da se podlo častnikrajo mora strogo kaznovati.

Za danes dovolj! Povemo pa že danes našim cenj. čitateljem, da bomo v kratkem obelodanili dejstva — recimo suha in resnična dejstva — iz katerih se bomo lahko prepričali, da je ravno Rihard Vaclavek najmanj upravičen odličnim, uglednim in velezasluznim možem jemati čast in njih ugled na vražji način izpodkopavati.

Politični pregled.

Zaostali davki. Vedno se je tožilo zaradi visokih stroškov, ki so se pojavili pri realnih eksekucijah zaradi malih zaostalih davkov. Vlada je izdala zdaj nekaj olajšav, od katerih naj le sledeče omenimo: Realne eksekucije (zemljiško-knjižno vpisanje zaostalih davkov na posesti dolžnika) izvrševale se bodo le po brezuspešni eksekuciji pohoštva. Sploh se realna eksekucija ne bode izvršila pri zaostalih zneskih do 5 K, pri zneskih od 5 do 60 K pa šele čez 1½ leta, pri zneskih čez 60 K pa šele tekom 1 leta. Le v izjemnih slučajih bi se te določbe ne vpoštevalo. Poleg tega se bode pri davčnih eksekucijah pod 60 K sodniško likvidiranje stroškov opustilo (razven izdatkov na kolekih in v gotovini), pri zneskih od 60 do 150 K se bode zaračunilo le polovico stroškov, pri zneskih čez 150 K pa polno svoto stroškov. Te določbe so bile zelo potrebne, zlasti za male davkoplačevalce, pri katerih so troški vedno več znašali nego zaostali davki.

Češke razmere. Občina Unter-Themenau na Češkem leži na jezikovni meji in se vršijo tam

vedno veliki narodni boji. Pri zadnjih občinskih volitvah so Nemci in Nemcem prijazni kandidati, m. nj. tudi tamošnji župnik zmagali. Čehi so vsled tega župniku zagrozili, da ga bodejo umorili. In s tako češko politiko se družijo naši slovenski prvaki!

Dr. Šušteršič, znan po svojem ožlindranem imenu, govoril je v delegacijah. Mož je vsekakor eden najvplivnejših slovenskih poslancev. Zato je zanimivo, da se ravno on ob vsaki priliki za „trializem“ izjavi. Ta „trializem“ pa ni nič drugega nego — raztrganje naših kronovin, torej protivništvo in deželnoizdajalski čin. Dr. Šušteršič in z njim vsi slovenski poslanci hočejo, da bi se odstranili stajerska in koroška kronovina. Odrtni deli teh dežel pa naj bi se združili s Hrvatsko ter z Bozno-Hercegovino. To je dr. Šušteršič v delegaciji prav odkritosrčno povedal. Ali ako bi slovenski prvaki enkrat avstrijske dežele razbili, potem bi hoteli gotovo tudi avstrijsko državo razcepiti. In tako bi mi naposled pod žeslo srbskega kralja prišli. Dobro, da prvaško drevje ne zraste v nebesa...

Železniški shod se je vršil v Gradcu, na katerem so bile vse važnejše korporacije brez razlike narodnosti in stranke zastopane. Shod je imel namen, da se odločno izjavi proti nakani južne železnice, ki hoče prebivalstvo na Štajerskem, Koroškem in Kranjskem za plačilo dolgov prisiliti, ki jih je z Rothschildom napravila. Shod se je tudi v tem zmislu izjavil in je imel lepi uspeh.

„Slawisches Tagblatt“, tako se imenuje neki nemško pisani list na Dunaju, ki se zavzema za vseslovsanske cilje. List živi od danes na jutri. Zanimivo je, da poroča ta list, da morajo slovenski študenti v Pragi svoje izkušnje v nemškem jeziku napraviti, ker Čehi razven češčine nobenega jezika ne pripustijo. Oj ti presneta slovanska vzajemnost!

V Severni Ameriki so se vršile pred kratkem splošne volitve, pri katerih so demokrati proti republikancem zmagali. Za republikance je agitiral tudi bivši predsednik Roosevelt; izid volitev pomeni torej javno obsodbo vse njegove politike.

Dopisi.

Iz Ptujске gore. „Narodni Dnevnik“ je prinesel uvodni članek z dne 15. novembra t. l. pod zaglavjem „Kako pospešuje ptujski okrajni šolski svet ugled učiteljstva“. Podpisani Alojz Repa na ta hinavski lažnjivi članek odgovarjam samo tisto, kar se tiče mene in učitelja Klemenčiča. Priznam, da je ob času njegove žene bil Klemenčič „naroden“; pa odkar je njegova žena umrla, je postal hujskač in sicer zaradi dejstva, ker je baje svoji takozvani tašči pod kuratelom (!). Pravi da je dal polovico svoje hiše

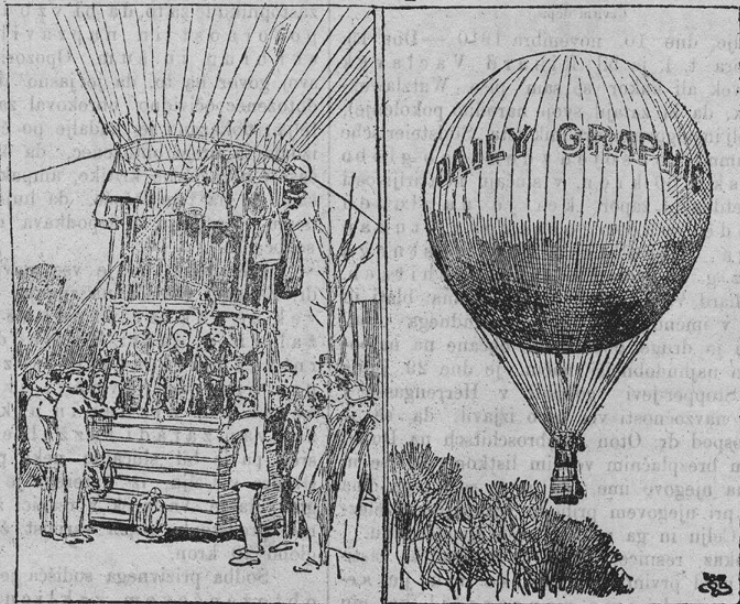
na razpolagč nje, res pa je da celo (?); nadalje pravi, da ima gostilniško obrt in da Repa se jezi na to; o j hinavščina, dobila je gostilniško koncesijo v 14 dneh popolnoma na novo, brez da bi ji trebalo postavne lokale in aborte; še sedaj hodijo njeni pivci za plot k potrebi. Kako značajno se obnaša Klemenčičova tašča, kaže dejstvo, ko stoji pri oknu ali pri durih ter ljudi kliče: pojte noter, kaj hodite k Repetu! Če pridejo ljudje od Repeta v njeno gostilno, zopet pravi: Ste pa že pri Repetu bili? Ali zamore Klemenčič to od Repeta dokazati? Občno je znano, da je Habarca zato tako na Ptujčane in „Stajercijance“ jezna, ker si je želela, da jo nemški trgovci ženijo; zato mora vse uničeno biti, kar je nemškega. Pribijem tudi, da celo hujskarijo in ovadbe narekuje ravno Habarca, Klemenčičova tašča, in bi pri nas do takega nasprotja nikoli ne prišlo, ko bi narodnjakov vodja ne bil Klemenčič, kako je s svojo taščo tako daleč zapleten kaže dejstvo da se je hotel obsesiti? — Nadalje pisari da ni res da bi Klemenčič hodil s puško v cerkev ob priliki odkritja cesarskega spomenika? da ni imel panslavistični govor in da ni streljal ob deveti uri v noči na Stajercijance. Jaz podpisani pa dokazem še danes, da je to resnica in da sem to ovadil c. k. pravništvu; ali čudno še se mi danes dozdeva da je c. k. pravništvo tožbo vstavilo, brez da bi priče zaslišane bili, ja šment ko je mogoče dokazati da je vse laž kar sem pisal ko se priče ne zaslišijo? Da je Klemenčič ne samo narodnjak, kaže dejstvo da agitira proti nemškemu pouku v šoli, akoravno je ta pouk večinoma farmanom všeč; zato so tudi petico na okrajni šolski svet napravili. Narodnjaki skozi Stingl pa so pobirali podpise, da se nemški naj odpravi in je pravil, da tudi on pobira podpise za nemški pouk. Ali to ni navadni švindal, da se ljudstvo hoče ogoljufati? Tako lažnjivih stvari bi še dosti lahko pisal, ko bi mi prostor „Štajerc“ dovolil. Nadalje piše, da jaz ovadbe pišem zoper učitelje, kar je zopet laž. Ako se resnica piše, to gotovo ni ovadba, ako pa jaz le resnico pišem, gotovo ni nobenemu učitelju v škodo, kateri se drži svojega stanu; pa ne pristranskih stvari, katere se ne smejo z učiteljstvom strinjati! Kdo je pa večji učiteljski denuncijant, ko Klemenčič sam, ki je ob priliki imenovanja g. Čulka kot nadučitelja za Ptujsko goro učiteljskega tovariša na sramoten način napadel? Da je bil Klemenčič v šolskem svetu v „terni“, nič ne stri, ker smo farmani prosili okrajni šolski svet, da nam ne vsili Klemenčiča kot nadučitelja. Naj še bo označeno, da gorski šolski svet ni tako sestavljen, ko si ga farmani in občani želijo; ako tega narodnjaki ne verjamejo, pa naj pustijo, da se glasuje! — Ptujška gora, dne 16. novembra 1910. Alojz Repa.

Trbovlje. Dragi „Štajerc“, poročati ti moram neko novico iz okolice sv. Urha (okraj Zagorje). Dne 3. t. m. ko je bil sejem v Zagorju, je šla omožena prodajalka Franciska Kolenz iz sejma domu čez hrib. Z njo je šla 11 letna deklica. Na klancu sta došli nekega falota, (ki je bil srednje postave, blond lase, sive oči, bledega obraza, špičast nos, brez brade ali brk, okoli 17 do 20 let star). Oblečen je bil tisti dan v črni obleki, bela srajca, črn klobuk in bela slajna okoli vratu. Prišel je takoj govoriti, ali obe sta se ga prestrašile. Deklica je potem sama nazaj bežala. Ta falot pa je prodajalko napadel in jo hotel posiliti. Ker se je branila, vzjel je nož in jo hotel z njim prestrašiti. Le z zvijačo se ga je žena ubranila; rekla je namreč, da je krvava in se mora pri vodi umiti. Tako mu je ušla in pribežala do nekega posestnika, ki jo je potem do Bevškega spremil. Ljudje so čuli ženo na pomoč klicati. Taki zločinski napadi se godijo tukaj. Opozarjamo orožnike, da storijo svojo dolžnost! Kdor kaj vè o omenjenem falotu, naj nam to naznani.

Šentjanž na vinski gori. Preteklo nedeljo je šel eden tukajšnji posestnik iz Doberne domov v Št. Janž. Pod vasjo Srebotno je padel iz polomljene brvi in se poškodoval. Velika sramota je in škandal za dobrnsko občino, katero imajo klerikali v rokah, da se še brv ni nova naredila, ker tista pot je glavna pešpot med Dobrno, Št. Janžem, Velenjem in Šoštanjem. Po njej hodi dosti ljudi vsak dan iz bližnjega in daljnega kraja. Človek si v resnici ni življe-

Velikanski zrakoplov.

Angleški daevnik „Daily Graphic“ v Londonu pustil je zgraditi velikanski balon, ki naj bi vse ednake prekosil. Vsebinsa tega balona obsega 160.000 kubičnih fusov. Na gondoli sami sta dva nadstropja; v prvem so aparati, proviant itd., v drugem pa pogumno osobje. Te dni se je dvignil ta balon v zrak in hotel iz Londona na Rusko priti. Posrečilo se ni. Po 28 urnem letanju v zraku so se morali zrakoplovci v Kerkhofnu na Bavarskem izkrcati. Pri izkrcanju je bil balon ludo poškodovan. Morje med Anglijo in

Zum Fernflug des größten Freiballons der Welt „Daily Graphic.“

Fancosko je v zraku tekom ene ure preplovil; prišel je tudi do 2500 metrov visoko. Naša slika kaže na levi strani balon v trenutku, ko odplave, na desni pa visoko v zraku.

Ali že veš? Izšel je „Štajerc“ „kmetski koledar“, ki se dobi v Ptujju in knjigarnah.

nja zvest, kedar mora po njih iti. Ako ima občina za druge reči dosti denarja, zakaj pa ne popravi tako potrebne brv? Zakaj pa pobira potem občinske doklade? Kakor se govori, je tega najbolj kriv nek občinski odbornik Krajnc, ker brani neki na vso moč, da bi se brv napravila in zraven še tudi nekateri drugi odborniki. Ako bi ti možje morali hoditi po tisti polomljeni brvi, tedaj bi bila že gotovo davno nova. Tako je pa njim le za osebno čast, ni jim pa blagor občanov na srečo. Slišal sem praviti, da bodo kmalo občinske volitve na Dobrni, zatoorej pa volilci, nikar ne volite takšnih možev. Posebno pa jaz mislim, da ne bo nobeden tistih kmetov tako neumen, kateri imajo svoja posestva pri polomljeni brvi, ter jim ljudje škodo delajo, ker vsled tega tudi po njivah in travnikih hodijo, da bi kakšne samopašneže in častihlepneže volili, ampak volite može, kateri bodo v resnici delali za blagor, mir in pa red občanov! Ob času volitve hodite v našo občino, ter bi nas radi komandirali, pa pomedite prej pred svojim pragom, da boste imeli v občini vse v redu, nas pa pustite v miru; to Vam svetuje sosedni občan!

Od sv. Lovrenca slov. gorice. Dne 30. oktobra v nedeljo šel je Franc Plohl, posestnik na nekdanjem Trunkovem posestvu z svojim konjičem na njivo sejat ter vlačiti, kakor tudi njegova žena mu je pri temu delu pridno pomagala. Ravno ko so ljudje k rani službi božji odšli, prišel je po cesti nek usnjarski pomočnik ter ga posvari: Ali ne znaš, da je danes nedelja? Zdej šele Plohl pogleda izpod klobuka ter se probudi iz tedenskega spanja ter je hitro popihal z svojo čredo domu. Ah žali Bog, pač mora imeti Plohl naopak kalendro; ali pa tudi mogoče, takšno, da ima teden sedem dni za delo, osmi pa za počitek...

Lembah pri Mariboru. Dne 29. IX. 1910 vrgel se je majerski sin Franz Ranner iz Lasnice v pijanem stanju pred vlak; bil je povozen in takoj mrtev. Prinesli so ga v mrtvaško kamro in so ga stariši neparali. Pokojnega očca je prosil župnika, naj pusti zvoniti, kar se je tudi zgodilo. Nadalje je prosil očca za zvonjenje pri pogrebu in žeganje mrliča. Fajmošter pa je rekel, da tega ne sme in noče dovoliti. Očca prosil je potem še enkrat, češ da bo vse takoj plačal. Fajmošter pa je trdosrčno odgovoril, da ne more pod nobenim pogojem mrliča tega „izgubljenega“ sina blagosloviti, češ da je ta itak že pogubljen. Vse prošnje žalostnega očeta niso pomagale. Župnik je bil jezen na ponesrečenega sina, ker je ta preje veselo živel. Dokler je fant živel, mu župnik ničesar ni mogel storiti; mrtvemu pa je zabil cerkvene ceremonije. Tako je par pogumnih mož fanta pokopalo in na svežem grobu molilo. Očca je za pokojnika pri fajmoštru tudi tibo mašo plačal. Do danes pa še ne ve, ali je fajmošter to mašo bral ali ne. Koliko tisočev samomorilcev se v mestih cerkveno pokoplje, ali na deželi je fajmošter pač vsegamogočen. Kdor bi se zoperstavil, tega se proglasi za „brezverca“. Tak je tudi fajmošter v Lembahu, ki je že večkrat rekel, da ne podeli sv. obhajila tistim, ki „Štajerca“ berejo. Ali tako hujskanje ne bode pomagalo. Vedno več ljudi se zanima za resnični list „Štajerca“ in vedno več odjemalcev ima ta. Gospod župnik, z Vašim počenjanjem „Štajercu“ le koristite.

Jožef Simony †

V petek 11. novembra popoldan okoli 2. ure je nehalo biti srce „očeta Rogoškega okraja“; umrl je naš blagi dolgoletni okrajni načelnik visoko blagorodni g. Jožef Simony. Rajnik je bil kot sin bivšega grajščinskega oskrbnika leta 1842 v Rogatu rojen, kjer je tudi ljudsko šolo obiskoval. Izvolil si je že kot mali dečko očetov stan za svoj poklic, študiral je na različnih logarških šolah in kot vsestransko izvežban „Oberförster“ nastopil leta 1888 kot vodja tukajšnjega jako obsežnega grajščinskega posestva službo. Njegov talent in njega marljivost našla sta mnogo dela pri grajščinskem posestvu, pri katerem je vpeljal naravnost vzorno gozdarstvo, na katerega je knez Alfređ Windschgrätz kot posestnik lahko ponosen, — na celem obširnem gozdarskem kompleksu ni najmanjše plošče, katera ne bi bila pogozdena. Poleg vsega tega posla pa je imel rajnik še pogum in veselje najvažnejša javna častna mesta, ne le samo prevzeti, ampak tudi njih dolžnosti vestno spolnjevati. Bil je takoj v trški občinski odbor poklican, kjer je skozi veliko let kot prvi svetovalec fungiral. Glavno delo

pa ga je čakalo v okrajnem odboru, v katerem je bil dolgo dobo 18 let naravnost izgledni okrajni načelnik; marsikateri tovariš bi ga glede njegovega nesebičnega delovanja lahko posnemal, — niti svoje gotove stroške si ni zaračunal. Rodom Nemeč imel je pa vedno toplo srce in vplivno besedo za gospodarske zahteve slovenskega kmeta, bil je naravnost ponosen na prijateljsko razmerje, ki je vladalo med njim in vsem pomembnejšim kmetom okraja, kateri so kot župani, občinski odborniki, okrajni zastopniki, „Gauvorstande“ v živinoreji itd. z njim v dotiki stali. Od nekaj veliki prijatelj naše kmetijske podružnice je prevzel pred 6 leti nje vodstvo. Kaj je kmet. podružnica pod njegovim vodstvom storila, vedo zavedni in hvaležni kmečki člani, in nam primanjkuje tukaj prostora, da bi posebnosti opomnili.

Zadnje premiranje živine je jasno kazalo njegovo kmečko naklonjenost, kajti zavel se je zato, da so se darila v prvi vrsti kmečkim živinorejcem podelila.

Kot izkušen strokovnjak nastopil je na mnogoštevilnih shodih kmet. podružnice kot govornik in navduševal kmete za napredno gospodarstvo, pa tudi v praksi je rad kaj koristnega pokazal; poleg gozda je posebno ljubil lepo sadno drevje in je njega negovanje ob vsaki priliki razkazal. V tej stroki je grajščinska sadjereja danes povsem vzorna. Vkljub dejstvu, da je le jako težko slovenščino govoril, poslušali so ga kmetje prav radi, ker znal jih je z svojim humorjem pridobiti. Enako marljivost razvijal je v občini korist pri tukajšnji požarni brambli, katere stotnik je bil več let, pri okrajni šparkasi in raznih drugih dobrodelnih društvih. Rajnik je bil tudi veliki prijatelj mladine, katero je pri vsaki priliki rad razveselil. Kot dober patriot delal je vedno za sporazumljenje med strankami in bil je najbolj vesel, kadar so zastopniki obeh narodnosti v slogi delali v občini blagor. Za velike gospodarske zasluge na grajščinskem posestvu ga je knez pri vsaki priliki odlikoval, pa tudi njegovo javno delo je bilo od merodajnih krogov priznano. Tako ga je prevsiti cesar povodom 50 letnega jubileja razveselil z zlatim križem z krono, c. kr. kmetijska družba za Štajersko z srebrno medaljo, domača požarna bramba imenovala ga je za častnega „Hauptmann“a, kmet. podružnica kot častnega predsednika za življenjsko dobo itd.

V zadnjem času se je njegova večletna bolezen tako pohujšala, da je bil prisiljen vsa mesta odložiti in le še kot zvesti služabnik gospodarja kneza, skoraj do zadnega trenutka vestno svojo službo izpolnjevati. Sijajen pogreb, kateri se je v nedeljo dne 13. novembra ob 3. uri popoldan vršil, je glasno pričal, kdo je bil naš „očca Simony“.

Med pogrebci smo videli zastopano vso domače in slatinsko razumništvo, preč. duhovščino iz okraja, z izjemo od Sv. Križa in Kostivnice, gg. učitelja in orožnike okraja, obrnike, požarne brambe, pevsko društvo, šolsko mladino, deputacije skoraj vseh občin in veliko množico kmetov. Vlada je bila zastopana po c. k. uradnem voditelju glavarstva v Ptuj. Skazali smo rajnemu s pogrebom zadnjo čast, — zavedni in hvaležni kmeti in obrtniki pa mu hočemu v naših žalujočih srcih postaviti spomenik — boljši nego je iz kamenja in rude.

A. Drofenik,
kmetovalec.

Novice.

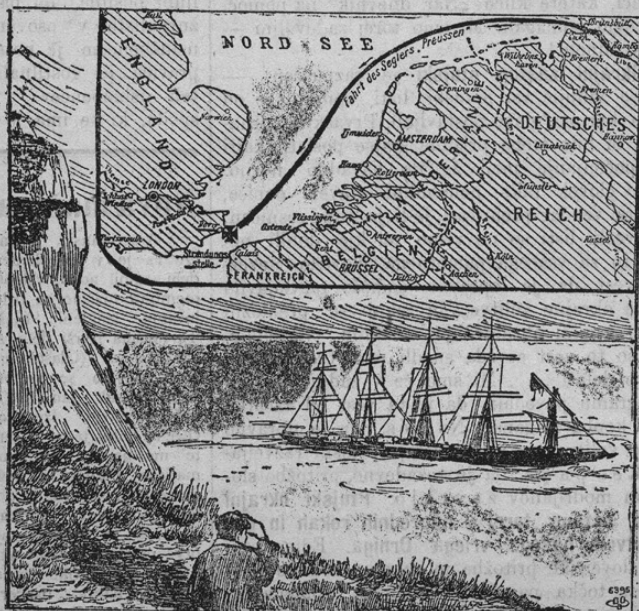
„Štajerc“ tožen. Kakor poročamo natančneje v koroških novicah današnje številke, bil je naš urednik g. Karl Linhart zopet enkrat za „Štajerca“ tožen. Tožila ga je neka slovenska posojilnica na Koroškem. Urednik Linhart bil je seveda oproščan. Vse velike troške plača dotična posojilnica. Beležimo to tudi v tej rubriki, da izvejo i slovenski prvaki

Ponesrečena barka.

Pred kratkem ponesrečila je največja barka sveta. To je hamburška barka „Preussen“, ki ima pet mastov za jadra. Ni je bilo mogoče rešiti in veliko premoženje je padlo z njo v vodo. Naša slika kaže spodaj barko samo. Zgoraj pa vidimo mali zemljevid, v katerem označi debela črta zadnjo vojniško te barke, ki je odpljula iz pristanišča Hamburga in ponesrečila pri mestu Dover na Angleškem.

Zahtevajte
povsod

„Štajerca“

Die Strandung des Fünfmastern „Preussen“ bei Dover.

Kupujte in razširjajte naš koledar, ki je največji, najboljši in najcenejši kmetijski koledar.

v drugih krajih, kako se blamirajo, kadar tožijo naš list!

Spindlerju! Na moje dvakratno očitjanje, da ste nesramno lagali o moji osebi, odgovorili ste z notico, ki je sicer pobalinsko-predrzna, na katero se pa vendar — požvižgam. Rekli ste pa vendar v tej notici, ki je tako „duhoviti“ odgovor na moje članke, da mi bode „s podatki“ dokazali, da so me Nemci za 8000 goldinarjev „kupili“. Pričakujem te Vaše „podatke“, na katere bode seveda bržkone — pozabili. Ali dokler svoje trditve ne prekličete — dokazati je ne morete! — ostanete v mojih očeh nesramni lažnik. Čakal bom torej, ako treba, 14 dni, kateri rok Vam velikodušno pripustim. Potem naj govori — „podatki“! Edino to Vam povem, da te Vaše laži ne bodem pozabil...
Karl Linhart.

Schicht Stearin-sveče LEDA

najfinjša vseh mark! Apartni, elegantni zavoj!

Ne tečejo!
Ne dišijo!

Ne kadijo!
Ne delajo saj!

Gorijo s svetlim, mirnim plamenom. 872

Iz Spodnje-Stajerskega.

Cesar proti slovenski politiki.

Preteklo soboto vršil se je na Dunaju delegacijski obed. Ob tej priložnosti ima naš cesar navado, da se razgovarja z različnimi poslanci. To pot je govoril naš cesar m. dr. tudi s štajerskim nemško-klerikalnim poslancem Schoiswohlom. Vprašal ga je razne stvari, ki so gospodarsko važne za našo štajersko domovino. Z veseljem se lahko opazuje, da zanima našega cesarja gospodarski razvitek najbolj. Govorilo se je tudi o raznih novih železnicah in pri temu je poslanec Schoiswohl z obžalovanjem omenil, da se ta železniska vprašanja ni moglo naprej spraviti, ker imamo v štajerskem deželnem zboru obstrukcijo. Cesar Franc Jožef pa je glasom poročil rekel: „Jaz obžalujem, da ni štajerski deželni zbor delazmožen, vkljub temu da čaka jako veliko gospodarsko koristnega dela.“ — Poslanec Schoiswohl je odgovoril: „Mi (namreč nemški poslanci) se trudimo doseči, da bi iz štajerskega deželnega zbora izginila obstrukcija.“ — Cesar pa je rekel: „To bi bilo zelo želeto!“...

Besede našega sivolasnega vladarja so gotovo vlepomembne. Kajti kdo je delal obstrukcijo v deželnem zboru? Slovenski poslanci! Kdo je kriv, da deželni zbor ni delazmožen? Slovenski poslanci! Kdo je kriv, da se velevažna gospodarska vprašanja ne reši? Slovenski poslanci! Naš cesar Franc Jožef je torej zopet javno slovensko-narodno politiko obsodil! Ko so slovenski poslanci državni